

ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดบุรีรัมย์

1. ข้อมูลด้านการเกษตรของจังหวัด

1.1 พื้นที่ทั้งหมด 6,451,178.125 ไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม 4,565,079 ไร่ (70.76% ของพื้นที่ทั้งหมด) เป็นพื้นที่ปลูกข้าว 2,990,330.17 ไร่ พืชไร่ 797,858.83 ไร่ พืชสวน 776,890 ไร่ โดยมีพื้นที่ชลประทาน 260,371 ไร่ (20.85% ของพื้นที่เกษตรกรรม)

1.2 สถานการณ์ด้านทรัพยากรการผลิตและแนวโน้ม

1) ปริมาณน้ำภาพรวมจังหวัด 203,772,000 ล้าน ลบ.ม.

2) ปริมาณน้ำฝนสะสม ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2566 ถึง 2 พฤศจิกายน 2566 รวม 203,430,000 ลบ.ม.

3) ความต้องการใช้น้ำของจังหวัดจำแนก 4 ด้าน

- อุปโภคบริโภค ร้อยละ 45
- ระบบนิเวศน์ ร้อยละ 20
- เกษตรกรรม ร้อยละ 34
- อุตสาหกรรม ร้อยละ 1

4) การใช้ประโยชน์และความเหมาะสมของดินเพื่อการเพาะปลูก (Agri-Map analytic)

4.1 ข้าว ทั้งหมด 3,106,759.05 ไร่

- พื้นที่เหมาะสมมาก 1,707,494 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 54.96
- เหมาะสมปานกลาง 1,137,856 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 36.36
- เหมาะสมเล็กน้อย 135,214.26 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 4.35
- ไม่เหมาะสม 126,194.10 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 4.06

4.2 อ้อย ทั้งหมด 560,995.60 ไร่

- พื้นที่เหมาะสมมาก 521,284.24 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 92.92
- เหมาะสมปานกลาง 38,329.95 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 6.83
- เหมาะสมเล็กน้อย 1,360.73 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.24
- ไม่เหมาะสม 20.68 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.01

4.3 มันสำปะหลัง ทั้งหมด 423,357.38 ไร่

- พื้นที่เหมาะสมมาก 197,543.31 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 46.66
- เหมาะสมปานกลาง 114,193.03 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 26.97
- เหมาะสมเล็กน้อย 105,073.59 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 24.82
- ไม่เหมาะสม 6,547.44 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1.55

4.4 ยางพารา ทั้งหมด 337,626.87 ไร่

- พื้นที่เหมาะสมมาก 257,836.78 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 76.37
- เหมาะสมปานกลาง 50,247.64 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 14.88
- เหมาะสมเล็กน้อย 18,841.72 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 5.58
- ไม่เหมาะสม 10,700.73 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 3.17

1.3 ขนาดเศรษฐกิจของจังหวัด (GPP) มีมูลค่า 96,936 ล้านบาท (ปี 2564) จำนวนประชากร 1,586,028 คน 485,858 ครัวเรือน เป็นภาคการเกษตร 237,405 ครัวเรือน และเป็นแรงงานภาคเกษตร 689,708 คน

ตาราง ผลิตภัณฑ์รวมจังหวัด (GPP) จำแนกตามประเภท/รายปี (หน่วย:ล้านบาท)

ด้าน	ปี พ.ศ.		
	2562	2563	2564
1. เกษตรกรรม ป่าไม้และการประมง	19,452	21,979	22,624
2.เหมืองแร่ และการเหมืองหิน	432	504	531
3. การผลิตอุตสาหกรรม	14,038	14,236	16,762
4. ไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	1,192	1,273	1,441
5. การประปา และการจัดการของเสีย	278	225	279
6. การก่อสร้าง	4,029	4,211	4,445
7. การขายส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซม	12,321	12,376	11,640
8. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	1,655	1,562	1,710
9. ที่พักแรม และบริการด้านอาหาร	599	416	511
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	795	723	714
11. การเงินและการประกันภัย	7,179	7,510	7,328
12. กิจกรรมเกี่ยวกับบันเทิงสันทนาการ	3,783	4,242	5,175
13.กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และกิจกรรมวิชาการ	23	22	23
14. กิจกรรมบริหารและบริการสนับสนุนอื่นๆ	131	65	56
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ	4,251	4,516	4,534
16. การศึกษา	13,551	13,734	13,990
17. กิจกรรมด้านสุขภาพ	2,925	3,051	3,319
18. ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	914	607	695
19. กิจกรรมการบริการด้านอื่นๆ	1,303	1,234	1,157
รวม	88,852	92,485	96,936

1.4 พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่

- ข้าว ปริมาณผลผลิต 1,142,004 ตัน
- อ้อยโรงงาน ปริมาณผลผลิต 1,763,059 ตัน
- มันสำปะหลัง ปริมาณผลผลิต 1,373,174 ตัน
- ยางพารา ปริมาณผลผลิต 66,143 ตัน

1.5 สัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญ ดังนี้

- ไก่เนื้อ	9,212,752 ตัว	- สุกร	276,563 ตัว
- ไก่พื้นเมือง	2,648,970 ตัว	- กระบือ	99,655 ตัว
- โคเนื้อ	526,368 ตัว	- แพะ	17,122 ตัว

1.6 สินค้าเด่น/สินค้า GI

สินค้าเด่นด้านยอดจำหน่าย

- อาหาร ระดับ 5 ดาว ได้แก่ กุนเชียง หมูหยอง หมูแผ่น จาก หจก.พนมรุ่งกุนเชียง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ
- เครื่องดื่ม ระดับ 5 ดาว ได้แก่ น้ำเสาวรส จากวิสาหกิจชุมชนโรงงานหลวงอาหารแปรรูป อำเภอโนนดินแดง
- ผ้า ระดับ 5 ดาว ได้แก่ ผ้าไหมมัดหมี่ จากจิตาผ้าไทย อำเภอนาโพธิ์
- ของใช้ ระดับ 5 ดาว ได้แก่ ผลิตภัณฑ์จากกก จากวิสาหกิจชุมชนตำบลทุ่งวัง อำเภอสตึก
- สมุนไพร ระดับ 5 ดาว ได้แก่ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร จากวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรบ้านบัว อำเภอเมืองบุรีรัมย์

สินค้าเด่นด้านผลิตภัณฑ์

- อาหาร ระดับ 5 ดาว ได้แก่ หมูเส้น จากสมจิตรหมูเส้น หมู่ที่ 3 ตำบลห้วยราช อำเภอห้วยราช และข้าวแต่นานทิพย์ จากกลุ่มข้าวแต่นานโยนข้า หมู่ที่ 7 ตำบลบ้านด่าน อำเภอบ้านด่าน
- เครื่องดื่ม ระดับ 5 ดาว ได้แก่ น้ำเสาวรส จากวิสาหกิจชุมชนโรงงานหลวงอาหารแปรรูป อำเภอโนนดินแดง
- ผ้าไหม ระดับ 5 ดาว ได้แก่ ผ้าไหมมัดหมี่ตีนแดง จากกลุ่มทอผ้าไหมบ้านหนองโก อำเภอนาโพธิ์ และผ้าภูอัคนีจากกลุ่มแปรรูปผ้าไหม-ผ้าฝ้าย บ้านเจริญสุข อำเภอเฉลิมพระเกียรติ
- ของใช้ ระดับ 5 ดาว ได้แก่ เสื่อกกยกลาย จากกลุ่มอาชีพสตรีทอผ้าฝ้าย-ไหม บ้านเจริญสุข อำเภอเฉลิมพระเกียรติ
- สมุนไพร ระดับ 5 ดาว ได้แก่ ยาสีฟันใบข่อย จากวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรบ้านบัว อำเภอเมืองบุรีรัมย์

สินค้า GI ของจังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่

- “ข้าวหอมมะลิดินภูเขาไฟบุรีรัมย์” ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวขาว ที่แปรรูปมาจากข้าวหอมมะลิพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และพันธุ์ กข 15 ปลูกในฤดูนาปี บนพื้นที่ที่มีแร่ธาตุของดินภูเขาไฟบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะ ทำให้เมล็ดข้าวเรียวยาว เลื่อมมัน มีท้องไข่น้อย เมื่อหุงสุกจะเหนียวนุ่มไม่แข็งกระด้าง ครอบคลุมในพื้นที่ 7 อำเภอของจังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบด้วย อำเภอเมืองบุรีรัมย์ อำเภอห้วยราช อำเภอประโคนชัย อำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอปะคำ อำเภอละหานทราย และอำเภอนางรอง ในปี การผลิต 2564 ที่ประชุมคณะกรรมการรับรองสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ข้าวหอมมะลิดินภูเขาไฟบุรีรัมย์ มีมติเห็นชอบให้ เกษตรกรได้รับการรับรอง 733 ราย พื้นที่ 5,758 ไร่ และในปีการผลิต 2565 มีเกษตรกรได้รับการรับรอง 1,095 ราย พื้นที่ 10,193 ไร่
- “ผ้าไหมมัดหมี่ขึ้นดินแดงบุรีรัมย์” หมายถึง ผ้าไหมมัดหมี่ที่ทอประดิษฐ์ขึ้นให้เกิดลวดลายบนผืนผ้า โดยมีเส้นยืนและเส้นพุ่ง หัวขึ้นและตีนขึ้นเป็นสีแดง ทอกลายให้เด่นบนผืนผ้าด้วยการมัดหมี่และทอเรียงเส้นตามลวดลายสวยงาม เป็นผ้าเอกลักษณ์ท้องถิ่นชาวจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับกรมทรัพย์สินทางปัญญา และกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ขึ้นทะเบียน ตามเลขที่ สข 58100072 เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2558 จนถึงปัจจุบันไม่มีผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้ารายใดได้รับอนุญาตให้ตราสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ผ้าไหมมัดหมี่ขึ้นดินแดงบุรีรัมย์ เมื่อวันที่ 27 เมษายน 2566 ได้มีมติคณะกรรมการระดับจังหวัดภายใต้คณะกรรมการควบคุมตรวจสอบกระบวนการผลิตและจำหน่ายสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย “ผ้าไหมมัดหมี่ขึ้นดินแดงบุรีรัมย์” ผ่านแบบรายเดี่ยว 12 ราย และแบบกลุ่ม 9 กลุ่ม

1.7 สินค้า OTOP 10 อันดับแรกของจังหวัด ได้แก่

1. ผ้าไหมมัดหมี่ตีนแดง จำนวน 82 กลุ่มวิสาหกิจชุมชน
2. ผ้าไหมหางกระรอก จำนวน 9 กลุ่มวิสาหกิจชุมชน
3. ผ้าภูอัคนี จำนวน 3 กลุ่มวิสาหกิจชุมชน
4. ผ้ามัดย้อมดอกดาวเรืองสด (วิสาหกิจชุมชนกลุ่มทอผ้าไหม ม.7 ตำบลทุ่งวัง)
5. ยาสีฟันบัวบุรี (วิสาหกิจชุมชนสมุนไพรวัดบ้านบัว)
6. ผลิตภัณฑ์จากไม้ (วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผลิตหัตถกรรมจากไม้ตาล บ้านหนองบอน)
7. น้ำผลไม้ (วิสาหกิจชุมชนโรงงานหลวงอาหารสำเร็จรูป อำเภอโนนดินแดง)
8. ชาแก่นตะวัน (วิสาหกิจชุมชนสัมมาชีพตำบลลุ่มปัก)
9. ข้าวแต่น้ำภูเขาไฟ (วิสาหกิจชุมชนกลุ่มทำขนมข้าวแต่น้ำแดงโม)
10. ข้าวสาร (วิสาหกิจชุมชนกลุ่มข้าวอินทรีย์บ้านสวายสอ)
11. กุนเชียงพรมรัง (วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านดอนไม้ไฟแปรรูปอาหารจากเนื้อสัตว์)

1.8 โครงการชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี

จังหวัดบุรีรัมย์ มีหมู่บ้านเป้าหมายจากพื้นที่ 23 อำเภอ เฉลี่ยอำเภอละ 3-7 หมู่บ้านรวม 98 หมู่บ้าน และมุ่งเน้นการพัฒนาเชิงพื้นที่ เพื่อสร้างและพัฒนาอาชีพในชุมชน และการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนโดยการใช้เสน่ห์ ภูมิปัญญา วิถีชีวิต วัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์มาพัฒนาและต่อยอดยกระดับผลิตภัณฑ์ OTOP และผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อเปลี่ยนเป็นรายได้โดยการดำเนินการใน 5 กระบวนการ 23 กิจกรรม ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว จำนวน 7 กิจกรรม
2. ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 2 กิจกรรม
3. ด้านการพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว จำนวน 9 กิจกรรม
4. ด้านการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวแต่ละท้องถิ่น จำนวน 1 กิจกรรม
5. ด้านการส่งเสริมการตลาดชุมชนท่องเที่ยว จำนวน 4 กิจกรรม สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ ดำเนินการ

ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ณ ไร่นาชุ่มฟ้า อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ และเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง โดยดำเนินการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร/จุดเรียนรู้ และปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงาม เพื่อยกระดับแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม จัดทำชุดฐานเรียนรู้กิจกรรมการเกษตร เพื่อให้นักท่องเที่ยวและผู้สนใจได้ศึกษาข้อมูลองค์ความรู้เบื้องต้นได้ด้วยตนเอง เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่อำเภอคูเมือง โดยจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว จำนวน 4 แห่ง จัดทำแผนที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอคูเมือง เพื่อแนะนำแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ สถานบริการต่างๆ รวมถึงร้านอาหารที่พร้อมบริการนักท่องเที่ยว และเตรียมความพร้อมยกระดับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้ได้มาตรฐาน โดยได้คัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อประเมินฯ โดยมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำนวน 3 แห่ง ที่มีผลการประเมินในระดับดี ได้แก่ วิสาหกิจชุมชน 7 GAP อำเภอเมืองบุรีรัมย์, วิสาหกิจชุมชนศูนย์ส่งเสริมและผลิตภัณฑ์ข้าวชุมชนบ้านโนนสมบูรณ์ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ และไร่นาชุ่มฟ้า อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

1.9 สหกรณ์การเกษตร

จำนวน 101 สหกรณ์ สมาชิกสหกรณ์ 234,589 ราย

- สหกรณ์ภาคการเกษตร จำนวน 86 แห่ง จำนวนสมาชิก 190,513 ราย

- สหกรณ์นอกภาคการเกษตร จำนวน 15 แห่ง จำนวนสมาชิก 44,076 ราย

2. ข้อมูลการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัยของจังหวัด

2.1 พื้นที่การทำเกษตรอินทรีย์ข้าว รวม 359.545 ไร่ เกษตรกร 184 ราย/แปลง รับรองแล้ว 213.295 ไร่ เกษตรกร 98 ราย/แปลง

ชนิดสินค้า	จำนวนราย/แปลง	จำนวนไร่
1) ข้าว T1 (เตรียมความพร้อม)		
ข้าว T2 (ปรับเปลี่ยน)		
รับรองแล้ว	อยู่ระหว่างดำเนินการ	
ชนิดสินค้า	จำนวนราย/แปลง	จำนวนไร่
2) พืช (แปลง)	98	213.295
ปรับเปลี่ยน	54	43.875
รับรองแล้ว	44	169.42
รวมทั้งสิ้น	196	426.59

2.2 การรับรอง GAP ด้านพืช และด้านข้าวเกษตรกร รวม 50 ราย/แปลง (3 กลุ่ม) พื้นที่ 581 ไร่ ด้านประมง ปลานิล จำนวน 20 ฟาร์ม ด้านปศุสัตว์ จำนวน 43 ฟาร์ม,สุกร 8 ฟาร์ม,ไก่เนื้อ 175 ฟาร์ม,เป็ดเนื้อ 7 ฟาร์ม,ไก่ไข่ 14 ฟาร์ม โคเนื้อ 1 ฟาร์ม รวมทั้งสิ้น 248 ฟาร์ม และด้านหม่อนไหม เกษตรกร รวม 35 ราย 55 แปลง พื้นที่ 52.3 ไร่

ชนิดสินค้า	จำนวนราย/แปลง	จำนวนไร่
1) พืช (แปลง)	1,151	3,336.625
2) ข้าว GAP Seed (ราย)	3 กลุ่ม 50 ราย	581
3) ประมง	20 ฟาร์ม	
4) ปศุสัตว์	248	
5) หม่อนไหม	35/55	52.3

3. งบประมาณ ปี 2567 รวมทั้งสิ้น - บาท ผลเบิกจ่าย - บาท คิดเป็นร้อยละ - แบ่งเป็น

3.1 งบประมาณของส่วนราชการต้นสังกัด (Function Base) งบประมาณรวมทั้งสิ้น - บาท

- เบิกจ่ายแล้ว - บาท (ร้อยละ -)
- กั้นเงินเบิกเหลือปี - (ร้อยละ -)
- ส่งเงินคืน - (ร้อยละ -)

3.2 งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (Area Base)

- เบิกจ่ายแล้ว - บาท (ร้อยละ -)
- กั้นเงินเบิกเหลือปี - บาท (ร้อยละ -)
- ส่งเงินคืน - บาท (ร้อยละ -)

4. สถานการณ์และการช่วยเหลือภัยพิบัติด้านเกษตร

4.1 พื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง/อุทกภัย (ล่อแหลมและเปราะบาง)

พื้นที่ประสบภัย 12 อำเภอ 54 ตำบล 328 หมู่บ้าน 11,251 ครัวเรือน พื้นที่ประสบภัยทุกพืช 94,093.50 ไร่
พืชที่คาดว่าจะเสียหายทุกพืช 86,088.50 ไร่ ได้แก่ ข้าว จำนวน 77,742 ไร่ พืชไร่ 8,346.50 ไร่
หลังจากภาวะฝนทิ้งช่วง 4 อำเภอ 17 ตำบล 104 หมู่บ้าน 4,626 ครัวเรือน พื้นที่คาดว่าจะเสียหาย

ข้าว จำนวน 38,702 ไร่

ล่อแหลมสุ่มพาดผ่าน 9 อำเภอ 37 ตำบล 224 หมู่บ้าน 6,625 ครัวเรือน พื้นที่คาดว่าจะเสียหาย ข้าว 39,040 ไร่ มันสำปะหลัง 8,346.50 ไร่

4.2 การช่วยเหลือตามระเบียบกระทรวงการคลังฯ - ไม่มี -

5. ปัญหา/ข้อเรียกร้องที่เกิดขึ้นในจังหวัด/แนวทางแก้ไข - ไม่มี - (ใคร ได้รับผลกระทบ/เดือดร้อนอย่างไร เมื่อใด มีข้อเสนอให้รัฐแก้ไขปัญหายังไร ได้ปฏิบัติการไปแล้วอย่างไร ผลเป็นอย่างไร มีข้อเสนอการแก้ไขปัญหาให้หมดสิ้นไปอย่างไร)

6. ปัญหาอุปสรรค/ความเสี่ยง/ความท้าทาย ต่อการปฏิบัติราชการด้านการเกษตรของจังหวัด และข้อเสนอวิธีการลดความเสี่ยง

- อุปสรรคด้านการอารักขาพืช เนื่องจากปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศทั้งในปัจจุบันและอนาคตนั้นจะส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อชีววิทยาและพฤติกรรมของแมลง และโรคพืช รวมถึงศัตรูพืชอื่นๆ เพื่อการดำรงเผ่าพันธุ์ให้สามารถอยู่รอดได้ในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

- ความเสี่ยงเกิดโรคและแมลงศัตรูพืชใหม่ๆ อุบัติขึ้นทำให้การเฝ้าระวังและป้องกันกำจัดเป็นไปได้ยากไม่มีวิชาการ/ข้อมูลในการเข้าควบคุม ได้ทันสถานการณ์ ต้องรอการพิสูจน์ทางวิชาการ ส่งผลให้เกิดการกระจายตัวไม่สามารถควบคุมได้ทันทั่วทั้ง

- ข้อเสนอ ศัตรูพืชบางชนิดสามารถดำเนินการ กำจัด ควบคุมได้ทันทั่วทั้ง แต่จังหวัดไม่มีกองทุนหรือแหล่งงบประมาณที่สามารถใช้ดำเนินการได้ทันทั่วทั้ง อีกทั้งการปฏิบัติต้องยึดระเบียบราชการเป็นสำคัญจึงเป็นอุปสรรคต่อการควบคุมป้องกันกำจัด โรคแมลงศัตรูพืช

- ปัญหาด้านปัจจัยและฐานทรัพยากรการผลิต ทั้งเรื่องที่ดินทำกิน เกษตรกรจำนวนมากไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ต้องเช่าที่ดินทำกิน และเกษตรกรที่ยังมีที่ดินจำนวนมากแต่ละปีต้องสูญเสียที่ดินทำกินให้กับสถาบันการเงิน ปัญหาการเข้าไม่ถึงทรัพยากรการผลิต
- ปัญหาต้นทุนการผลิตสูงขึ้น อันเนื่องจากปัจจัยการผลิตมีฐานจากการใช้พลังงาน ต้นทุนปุ๋ย ยา แรงงานสูงขึ้น ฐานทรัพยากรอาหารลดลง
- ปัญหาเรื่องสุขภาวะ ทุกฤดูกาลผลิตไม่ว่าจะเป็นข้าว พืชไร่ พืชสวน หากได้ออกไปในไร่นาก็จะได้กลิ่นสารเคมีกำจัดหญ้า กำจัดแมลงทั่วทุกหนแห่ง เกิดผลกระทบทั้งเกษตรกรเองและผู้บริโภค เกษตรกรเองหนักกว่าเพื่อนเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงในฐานะเป็นผู้ใช้ยาและเป็นผู้บริโภคผลผลิตด้วย
- ปัญหาเรื่องตลาด ตลาดเป็นของพ่อค้าแต่การลงทุนและความเสี่ยงเป็นของเกษตรกร เกษตรกรจึงไม่มีความสนใจกำหนดราคาตลาด ราคาผลผลิตการเกษตรจึงไม่เป็นธรรม ไม่แน่นอน ขึ้นๆ ลงๆ ตามอำนาจซื้อของพ่อค้าขณะที่ราคาปัจจัยการผลิตเพิ่มสูงขึ้นโดยที่ไม่เคยลดลง